

men ad revelo

Epigramma

Ad Doctissmum & Humanissimum Virum,
Dn. NICOLAVM GOTTSCHOVIVM,
amicum meum exoptatissimum.

Ilid? mirerne magis vel Ariona dura moventem Viscera Delphinis svavisonante cheli? An traxisse magis scopulos Amphiona mirer Pulsantem melicæ fila canora lyræ? Eurydicen superis potiusne vel Orphea functam. Harmonicis mirer restituisse modis. Nil equidem hos miror: miror Nicoläe sed unum, Quod te unum tribus his æquiparare queam. Quandoquidem suavi dum percutis Organa plausu, Quâ tibi Melpomene dictitat, arte tuâ; Effera corda hominum brutis mage bruta vel ipsis, Atqueipsis saxis asperiora moves. Multaque sub terras curarum mole gravata; Ad superas iterum ceu rediviva trahis. Qui negat ergo tibi deberi nomina laudum, Numquid crit Mida rufticitate minor?

Ad eundem Decadas suas Musicas edentem.

Forte tuas Decadas ubi nuper vidit Apollo,
Tristior invidit mox Nicolae tibi.
Seque Deum vinci mortali questus homullo,
Qui vicit Phœbum dic mihi qualis erit?
FRIDERICUS PAVEI Rostochiensis deproperabam.

à 12. Discantus 3. Chori.

and tening

à 12. Discantus 1. Chori.

Christus renigia

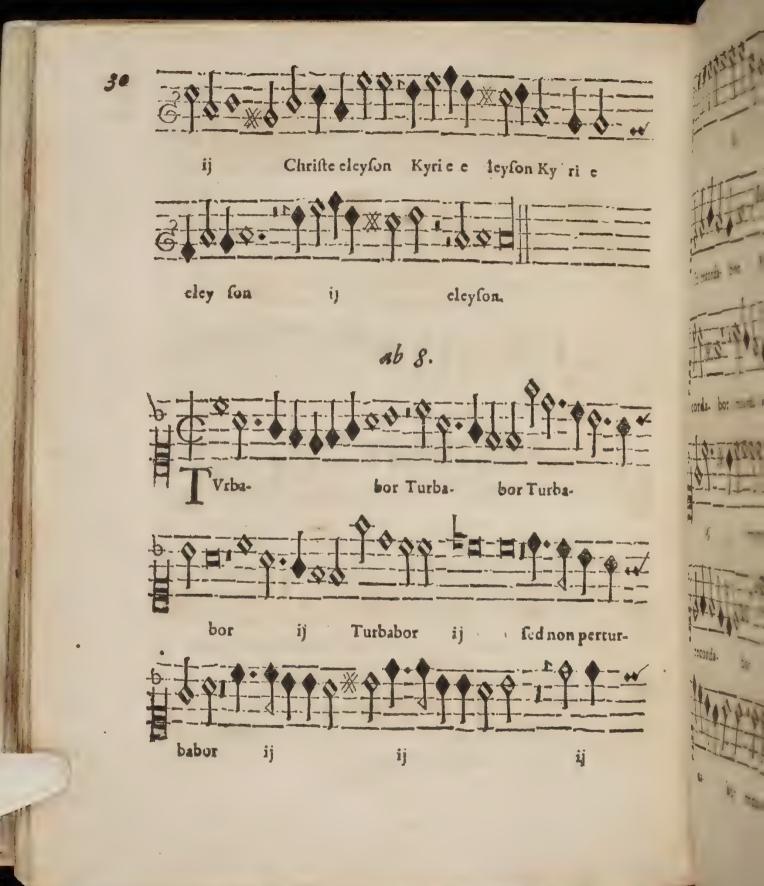
à 12. Discantus 1. Chori.

à 12. Discantus 3. Chori.

Anter State of the

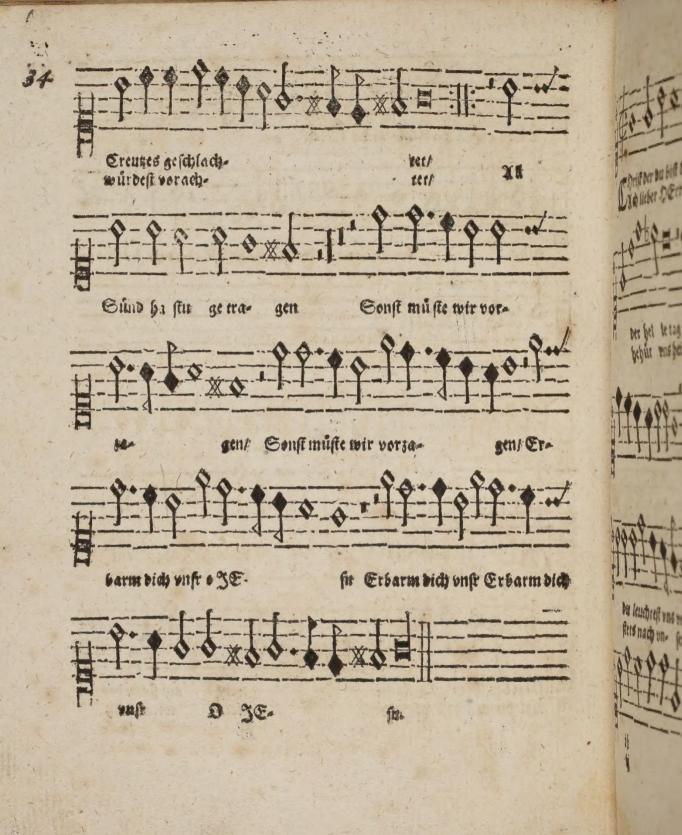
White the

& heit!

dinim

a wid wit Erland

